

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

למה זה תשאל לשמי

אֵין עֵת וְזִמַּן שְׂאִינוּ עֵת רְצוֹן

וְזֶה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמִי כִּי שְׁמוֹתֵינוּ מִשְׁתַּנִּים לְפִי הַשְּׁלִיחוֹת שְׁמִשְׁתַּלְחִין לְזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה שְׂצָרֶיךָ יַעֲקֹב בְּחִינַת אֲמֵת לְעֵמֹד עִם הָאֲמֵת שְׁלוֹ כְּנֹגֵד כָּל הַנְּסִיווֹת וְהַמְּבוּכוֹת שְׂיִכּוֹלִין לָבֹא עַל יְדֵי הַמְּלֶאךָ שְׁמִשְׁם שָׂרֵשׁ הַיִּצָּר הָרַע כִּי הִיָּה שָׂרוֹ שֶׁל יַעֲשׂוּ וְכוּ', וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לִידַע שְׁמוֹ בְּבִרְוַר, אֲךָ אֵיךְ שֶׁהוּא נִקְרָא וְנִשְׁתַּלַּח, צָרִיכִין לְפָנוֹת וּלְהִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרְךָ עַל יְדֵי הָאֲמֵת, וְלְעֵמֹד נֹגֵד כָּל הַטְּעוּתִים וְכוּ' הַבָּאִים עַל יְדֵי הַמְּלֶאךָ וְכוּ' כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹקִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל.

כִּי צָרִיכִין לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ כָּל כָּף אֶל הָאֲמֵת לְדַבֵּר הַדְּבֹר בְּאֲמֵת גְּדוֹל עַד שִׁירָאָה הַפְּתָחִים, וְיִתְפַּלֵּל בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוֹי עַד שְׂיִכְנִים כָּל כַּחוֹ בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וְיִחַדֵּשׁ כַּחוֹ וְחִיוּתוֹ שֵׁם, וְהַעֲקֹר שְׂבִכָל עֵת וְשַׁעֲה בְּכָל מָה שְׂעוּבֵר עָלָיו יִדְבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ רַק אֶל הָאֲמֵת וְיִתְפַּלֵּל וְיִשְׁיַח לְבוֹ לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךָ בְּדַבּוּרֵי אֲמֵת לְאֲמֵתוֹ, כִּי כ"ח מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הוּא בְּחִינַת כ"ח עֵתִים י"ד לְטוֹבָה וְי"ד לְהַפֵּךְ שְׂבִיחָם כְּלוּלִים כָּל עֵתוֹת הָאָדָם כָּל מָה שְׂעוּבֵר עָלָיו שְׂעַל זֶה הַתְּפִלָּה דָּוִד בְּיַדְךָ עֵתְתִי וְכוּ'. וְעַקֵּר תְּקוּנָם לְהַנְצִיל מִכָּל רַע בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְלְהַפֵּךְ כָּל הָעֵתִים הָרַעוֹת חֵס וְשָׁלוֹם – לְטוֹבָה, הוּא רַק עַל יְדֵי הָאֲמֵת שֶׁהוּא תְּקוּן הַתְּפִלָּה לְהַפֵּךְ כָּל הָעֵתִים לְבְּחִינַת עֵת רְצוֹן, בְּחִינַת תְּהֵא הַשַּׁעֲה הַזֹּאת שְׂעַת רַחֲמִים וְעֵת רְצוֹן, בְּחִינַת וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ ה' עֵת רְצוֹן. וְהַעֲקֹר שְׂבִכָל עֵת כְּפִי מָה שֶׁהוּא יִסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֵת וְלֹא יִטְעֵה אֶת עֲצֻמוֹ, כִּי בְּאֲמֵת אֵין עֵת וְזִמַּן שֶׁלֹּא יוֹכֵל אֲז לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ עַל יְדֵי הָאֲמֵת וְכוּ'.

ליקוטי הלכות גנבה ה' כד

עמוד זה נדבט הר"ר נחמון נתן אהרן הורביץ הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ויותר יעקב לבדו

שֶׁנִּכְלַל בְּאַחַדוֹתָיו יתְּבַרַךְ מִמֶּשׁ

וְעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֵל, בְּבַחֲיַיִת מִנִּין
שֶׁנִּקְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב אֵל שְׁנַאֲמַר וַיִּקְרָא
לוֹ אֵל וְכוּ'. כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה, כְּבִיכּוֹל, אָנוּ לוֹקְחִין
לְעַצְמָנוּ הַכַּח מִמֶּנּוּ יתְּבַרַךְ, כִּי אָנוּ מְבַטְלִין גְּזֵרוֹתָיו,
נִמְצָא שֵׁשׁ לָנוּ הַכַּח, וְעַל כֵּן נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל אֵל, עַל יְדֵי
הַתְּפִלָּה עַל שֵׁם הַכַּח כַּנִּלְ"ל.

ליקוטי מוהר"ן תנינא ב' ימי חנוכה

כִּי בְּאֵמַת זֶה עָקַר שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת כְּשׁוֹזְכִין לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ
בְּהַשֵּׁם יתְּבַרַךְ אִזּוּ כָּל כּוֹ, עַד שֶׁנִּכְלַלִּין בּוֹ מִמֶּשׁ בְּאַחַדוֹתָיו יתְּבַרַךְ
כְּבִיכּוֹל, כִּי הַתְּבוּדוֹת הוּא מְלֻשׁוֹן בְּדָד וּבְדָד שֶׁהוּא מְלֻשׁוֹן
יְחִידוֹת, הֵינּוּ שְׁצָרִיכִים אִזּוּ לְהַתְּאַחַד מִמֶּשׁ עִמּוֹ יתְּבַרַךְ כְּבַטּוּל
כָּל הַהַרְגָּשׁוֹת עַד שֶׁלֹּא יִרְגִּישׁ אֵלָּא אוֹתוֹ יתְּבַרַךְ לְבַד בְּבַחֲיַיִת
אִין עוֹד מְלַבְּדוֹ וְכִמוֹ שֶׁכֶּתוּב אֶתְּהָ הוּא הָאֱלֹקִים לְבַדָּה.

וְזֶה וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל כְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב וְכוּ' כִּי אֶצֶל יַעֲקֹב נֶאֱמַר
וַיִּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדוֹ הֵינּוּ בְּחִינַת כְּטוּל וְהַתְּבוּדוֹת הֵנִ"ל. וְזֶה
שֶׁאָמְרוּ ז"ל בְּמִדְרַשׁ פְּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח אִין כָּאֵל וְכִי כָּאֵל יִשׁוּרוּן יִשְׂרָאֵל
סָבֵא, מֵהַ קְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתִיב בֵּיהּ וְנִשְׁגָּב ד' לְבַדוֹ אַף
בְּיַעֲקֹב וַיִּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבַדוֹ, הֵינּוּ כַּנִּלְ"ל, שֶׁנִּכְלַל אִזּוּ בְּאַחַדוֹתָיו יתְּבַרַךְ
מִמֶּשׁ שְׁזֶה עָקַר שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת.

זמרת הארץ על תורה נ"ב הנעור כלילה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ויחן את פני העיר

אִי אֶפְשָׁר לִפְלֹ בְּשׁוּם אֶפְן בְּעוֹלָם

ויחן פני העיר, אמרו רז"ל שקבע תחומין עם דמדומי חמה, כי שלש סעדות של שבת הם כנגד שלשה אבות. והעקר הוא יעקב שכולל ומחבר ומיחד שני הדרכים הנ"ל ביחד, שזה עקר בחינת קדשת שבת שנמשך על ידי אכילת שבת, דהינו על ידי השלש סעדות וכנ"ל, כי סעדה א' הוא כנגד אברהם איש החסד, שהוא מלמד זכות וממשיך חסדים על ישראל תמיד על ידי הנקדות טובות שמוצא בהם, שזהו בחינת הדרך של אַזְמְרָה הנ"ל. ויצחק הוא בחינת עולה תמימה, בחינת ואיה השה לעלה הנ"ל, שזה הדרך הקדש התחיל על ידי עקדת יצחק ששם נאמר המקרא הזה, כי יצחק ממתיק הגבורות בשרשן, שהוא העלמת המאמר סתום הנ"ל. ועל פן אוכלין שתי סעדות כנגד אברהם ויצחק, שהם בחינת שתי הדרכים הנ"ל, שהם אַזְמְרָה ואיה הנ"ל, שעקר תקון הדרכים הנ"ל הוא על ידי אכילת שבת, שעל ידי זה נעשים דרכים כבושים לרבים כנ"ל.

ויעקב הוא בחינת הבריח התיכון מבריח מן הקצה אל הקצה שכולל ומחבר ומיחד שתי הדרכים הנ"ל ביחד שזהו בחינת עקר שלמות היחוד שנעשה בשבת, וזהו בחינת סעדה שלישית שאז הוא רעוא דרעוין ואז עתיקא קדישא גלי רצון דילה. כי אז עקר התקון בשלמות שנעשה על ידי הדרכים הנ"ל. ועל פן עקר בחינת שבת הוא בחינת נחלת יעקב, כמו שכתוב אם תשיב משבת רגלך וכו' והאכלתיה נחלת יעקב אביך וכו'. שהוא נחלה בלי מצרים, כי כשנכלל שתי הדרכים הנ"ל ביחד. אז נתבטלין כל מצרי הקדשה, כי הכל ישובו אל ה' על ידי שתי הדרכים האלו שנעשין דרך כבושה על ידי יעקב ביותר, מחמת שהוא כוללם יחד וכנ"ל. ועל פן יעקב דיקא קבע תחומין כנ"ל, כי עקר תחום שבת אלפים אמה. שהוא בחינת שתי הדרכים הנ"ל, נמשך על ידי בחינת יעקב כנ"ל.

וזהו, טובים השנים מן האחד, שאם יפלו האחד יקים את חברו, הינו בחינת שני הדרכים הנ"ל שהם מחזיקין את כל אדם לבל יפל בשום אפן בעולם. וזהו שאם יפלו האחד יקים את חברו, כי לפעמים מחזיקין את עצמן על ידי בחינת הנקדות טובות שמוצאין בו עדן, שזהו בחינת אברהם כנ"ל. ולפעמים נופל חס ושלוש גם מזה. ואז אין יכול להחיות את עצמו בשום דבר. ואז מחיה את עצמו על ידי הבקשה והחפוש בבחינת איה הנ"ל, שמזה הדרך אי אפשר להבעל דבר לבלבלו ולהפילו על ידי שום בלבול בעולם, כי אף על פי שיכניס בדעתו חס ושלוש, שאפס תקוה מחמת שקלקל מאד. ואף על פי שהאמת הוא כף וגם עתה הוא כמו שהוא, אף על פי כן מאחר שכבר גלו לנו שאפלו במקומות המטנפים יכולין לחפש ולבקש את ה' יתברך ולעלות על ידי זה דיקא לתכלית העליה, לבחינת איה, על פן בודאי תמיד יקום על עמדו ובתוף כף יזכה שה' יתברך ירחם עליו ויאיר עיניו שיחזר וימצא הנקדות טובות שיש בו עדן ויגיל וישיש בישועתו. וזהו בחינת שאם יפלו האחד יקים את חברו וכנ"ל.

ליקוטי הלכות תחומין ו' כח

עמוד זה נדבת הר"ר ישראל אסולין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

המצב בארץ הקודש

יְמֵתִיק וַיִּבְטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת

עקר דרושי התורה נתגלן בשבת פידוע, כי אמונה היא בחינת שבת שהוא עולם החרות שעל ידי זה עקר שלמות הדעת, כי כשאין אמונתו בשלמות חס ושלוש אז דעתו ושכלו הוא אסור ותפוש בכבלי ברזל בשבי ובבית האסורים בתפיסה גדולה, אבל כשיש לו אמונה בחינת שבת, הוא בבחינת חרות כי דעתו בן חורין, כי יודע כל הדברים על ברין על ידי האמונה לבד, על ידי שמאמין לדברי רבותינו ואבותינו הקדושים, ואז יש לו יסוד לעמוד עליו שהוא האמונה שעליה עומד הכל. כי על ידי יסוד אמונה יכול לכנס לכל דרושי התורה ולצאת משם בשלום מאחר שיש לו יסודות חזקים על ידי האמונה הקדושה.

וזה שכתב רבנו ז"ל בספר הא"ב: כשאחד מבני ישראל נתפס בתפיסה, על ידי זה לפי בחינתו נסתמו מעינות החכמה מחכמי הדור, ולהפך פשיוצא מהתפיסה, עד כאן לשונו. כי תפיסה היא בחינה שנסתמו מעינות החכמה שהדעת בגלות ובתפיסה וכו', ותקון כל זה תלוי בשבת אמונה שהוא בחינת עולם החרות כנ"ל.

ליקוטי הלכות ברכת הודאה ה' ו

שמעתי מאבי בשם מוהרנ"ת ז"ל בזה הלשון, שהאר"ז"ל המתיק גזרת שמד, והבעל שם טוב ז"ל המתיק גזרות עלילות דם שלא יהיו שכיחים עוד, ואדונינו מורנו ורבנו ז"ל הפליא יותר מכלם להמתיק גזרות הרציחות וההריגות השכיחים לגזרת גוג ומגוג, שהיו שכיחים מאד בדורות הקדמונים, כי גם אחר האר"ז"ל היתה גזרת שנת ת"ח, ואחרי הבעל שם טוב ז"ל היתה שנת תקכ"ח בהרג רב ועצום מהרוצח גאנטיע ימח שמו וזכרו אשר סבב והחריב עירות רבות כנודע, ובפרט בעיר אומאן אשר אדמו"ר ז"ל בחר לו בשביל זה מקום קבורתו שם, ומיד שיירדה נשמת אדמו"ר ז"ל נמתקו ונתבטלו גזרות הרציחות של גוג ומגוג כנ"ל, עד שיבא הגואל צדק שאנו מחפים ומקוים אליו, אשר ימתיק ויבטל כל הגזרות במהרה בימינו אמן. ועדין יש לבאר על פי שיחות בעל פה פוגת הענין. (וראה בלקוטי הלכות שלוחין הלכה ה' לו, על גזרות שנת ת"ח ושאר הרציחות שהיו על ישראל, כיון שהתרשלו מלחפש ולבקש אחר הצדיק האמת ע"ש)

ביאור הליקוטים

עמוד זה נדבת הר"ר ישעי' שוס הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הכנה לימי חנוכה הק'

הַדָּרֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה

בְּכֹל צָרָה שְׁבַע עוֹלָם יֵשׁ בְּתוֹכָהּ הִרְחַבָּה בְּחִינַת בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי וְכוּ', שָׁזָה בְּחִינַת וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר הֵנְאָמַר בְּיַעֲקֹב אָבִינוּ שְׁדָרְשׁוּ רַז"ל עַל הַצָּרוֹת וְהַגְּלוּיֹת שְׁפוֹן יַעֲקֹב בְּמָה שְׁלֹא עָרַב כְּלָאִים לְתַן רוּחַ בֵּין הַצָּרוֹת. שָׁזָהוּ בְּחִינַת וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר, וּבֵין עֵדֶר בֵּין צָרָה וְצָרָה, בֵּין גְּלוּת לְגְלוּת, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ רַז"ל, כִּי יַעֲקֹב הִכְנִיעַ קִלְפֹת עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְעָל שֶׁהֵם בְּחִינַת שׁוֹר וְחִמּוֹר, בְּחִינַת וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר, הֵינּוּ שֶׁהִכְנִיעַ הַקְּלָפוֹת הַיּוֹנְקִין מֵהַדִּינִים וְהַצָּרוֹת שֶׁהֵם רוֹצִים לְעַקֵּם אֶת הַלֵּב בְּעַת צָרָה כְּאֵלוֹ אָפֶס תִּקְנֶה חַי"וֹ שָׁזָה עַקֵּר הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר מֵהַצָּרוֹת בְּעֲצָמָן.

וְכֹל זֶה הוּא בְּחִינַת חֲנֻכָּה, כִּי הֵנֶס שֶׁל חֲנֻכָּה הָיָה בִּימֵי בַּיִת שְׁנֵי כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וְכוּ' וְרָצוּ לְבַטֵּל עֲבוֹדַת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ. וְה' יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים עֲמַד לָנוּ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ וְעָשָׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּנְוֵרָאִים וְנִפְלְאִים עַל יְדֵי מַתְתֵיהוּ וּבְנֵיו הַכְּהֻנִּים עַד שֶׁנִּצְחָחוּ הַיּוֹנִים וְהַחֲזִירוּ עֲבוֹדַת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ לְמִקְוֹמוֹ בְּנֶס נִפְלָא וְנוֹרָא שֶׁהָיָה בְּנִירוֹת הַמְּנוֹרָה שֶׁדָּלַק הַשָּׁמֶן הַמְּעֻט שְׁמוֹנָה יָמִים וְכוּ', וְהַפֶּךְ הַדְּבָר מֵהַפֶּךְ אֶל הַפֶּךְ, כִּי לֹא דֵי שֶׁנִּפְלוּ הַיּוֹנִים מִפְּלֵה גְדוֹלָה וּבַיִת חֲשֵׁמוֹנָאִי כְּבָשׁוּ הַמְּלוֹכָה וְנִתְקַיְמוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִדְלָתָם וּבְעֲבוֹדַת בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ כְּמָה שְׁנִים. אַף גַּם עָשָׂה לָנוּ נֶס גְּדוֹל וְנוֹרָא כְּזֶה בְּנִירוֹת הַמְּנוֹרָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָבְעוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו. וְעָשׂוּ לָנוּ יוֹם טוֹב חֲדָשׁ וְהַמְּשִׁיכּוֹ אֹרֶךְ וְתִקְוֹן נוֹרָא כְּזֶה בְּעוֹלָם שֶׁעַל יְדֵי יָמֵי חֲנֻכָּה הַקָּדוֹשִׁים יִהְיֶה לָנוּ כַּח תְּמִיד לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ הַדָּרֶךְ הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה. שְׁבַכְּל הַצָּרוֹת שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים בַּגְּלוּת הָאָרֶץ הַזֶּה בְּכָלֵל וּבְפָרֵט. נוֹכַח לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ עַל יְדֵי שְׁנַזְכֵּר נִפְלְאוֹתָיו עַד הַנְּהַ וְנוֹדָה וְנִשְׁבַּח אוֹתוֹ תְּמִיד.

ליקושי הלכות כלאי בהמה ד'

לרגל לימוד הלכות כלאי בהמה ד' כהכנה
 דרבה לימי חנוכה הק' הבעל"ט - שע"י ארגון 'החזיקו'

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פּונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנוּ הִתְפָּאֵר עַל עֲצָמוֹ וְאָמַר:

אֵיךְ הָאֵב גָּאָר קִיִּין נְאֻמֵּעַן נִיט

❧ תרגום ❧

אֵין לִי שֵׁם כָּלֵל

יש אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ לְפִי הַשֵּׁם שֵׁיִשׁ לוֹ בְּחֻצֵי שְׁנָיו וְעוֹשֶׂה אַחֲרֵיכֶךָ פְּעֻלוֹת תְּחִשּׁוֹת וְצָרִיךְ לְקַרְא לּוֹ שֵׁם תְּחִשּׁוֹת. וַיֵּשׁ בְּנֵה סוּדוֹת גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד.. וְעַל־כֵּן מֹשֶׁה רַבְּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הִיָּה לוֹ כַּמָּה שְׁמוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוֹנִם לְבָרְכָה כִּי בְּכָל פַּעַם עָשָׂה הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ כְּבָר לְפִי הַשֵּׁם וְהִיָּה צָרִיךְ בְּכָל פַּעַם שֵׁם אַחַר לְעִשּׂוֹת פְּעֻלוֹת אַחֲרוֹת. (שיחות הר"ן צ"ה)

בְּדַרְכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל שָׁנָה שְׁמוֹ כַּמָּה פְּעָמִים וְכִשְׁשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: לְמָה אַתָּה אוֹמֵר עֲכָשׁוּ שְׁשֻׁמָּךְ כֶּךָ וְאַחֲרֵיכֶךָ שֵׁם אַחַר, הַשֵּׁיב לָהֶם שְׁכָל שֵׁם וְשֵׁם הוּא כְּפִי הַמִּדָּה וְהַסְפִּירָה שֶׁנֶּאֱחָזוּ בּוֹ וְכוּ' וְאֵנִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם כָּלְוֹל מִכָּלֵם. (שבחי הר"ן י')

כּוֹכְבֵי אוֹר – חֲכָמָה וּבִינָה

עמוּד זֶה נִדְבַת הַר"ר יִצְחָק אֶלְטֵעֵר פִּישׁ הַי"וֹ
לְרַגֵּל שְׂמֻחַת נִישׁוּאֵי בְּתוּ תַחֲיִי לְמוֹזֵל טוֹב

זמני שבת קודש פרשת וישלח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:00	3:59	4:15	3:57	4:09	3:57	3:43	4:07
שקיעה ערב שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:36	4:38	4:36	4:05	4:29
חצות הלילה	11:04	11:05	11:05	11:01	11:05	11:02	10:45	11:03
עלות השחר	5:05	5:06	5:07	5:06	5:06	5:06	5:50	5:34
עטיפת הטלית	5:28	5:29	5:30	5:29	5:29	5:29	6:19	6:00
נין החמה	6:21	6:23	6:24	6:24	6:23	6:23	7:31	7:01
סוף זמן קר"ש מג"א	8:05	8:06	8:07	8:05	8:06	8:05	8:34	8:27
חצות היום	11:28	11:29	11:30	11:28	11:29	11:28	11:48	11:45
שקיעה יום שב"ק	4:40	4:39	4:37	4:36	4:38	4:36	4:04	4:29
צאת השבת	5:15	5:16	5:16	5:12	5:15	5:12	4:59	5:41
צאה"ש 72 דק'	5:52	5:51	5:49	5:49	5:51	5:49	5:17	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיע"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף זמן קר"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדורים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וישב

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש	
לב	לג	לג.	לד:	לד.	לה	לה	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן קמא
קכה	קכו	קכו	קכח	קכט	קל	קלא	דף היומי ליקוטי הלכות יו"ד ח"ב
קעז	קעט	קפא	קפג	קפה	קפז	קפט	שני עמודים לקוטי תפילות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
לא	לב	לג	לד	לה	לו	לו	דף היומי גמרא בבא קמא
תורה י"ב תנינא – איה מקום כבודו							התורה הזמנית